

vering, han gav af det Forslag, der er fremkommet fra Forslagsstillerne; kun kan jeg ikke saa ganske finde, at Forslaget rigtig stemmer med denne Motivering. Han siger, at det skulde være Fred paa et Underlag, eller Grundlaget til en Overenskomst, men hvis saa skal være, forstaaer jeg ikke rigtig denne Overenskomst paa anden Maade, end jeg vil sige, at den er bleven temmelig dyr. Jeg forklarer dette derhen, at medens man isfor for endeel Embedsmænd blev enig om at ansatte en Deel af deres Lønning efter en Kornværdi eller Kornscala, hvad man nu vil kalde det, saaledes at en Tonde Sæd skulde sættes lige med 5 Rd., har man iaar fundet det passende at nedsatte denne Beregning til 4 Rd., eller for at tage et andet Forhold, nemlig den samme Lov, der isfor hed Lov om Udbetaling af Gager og Lønninger i Finantsaaret 1858—59, og som iaar hedder Lov om Udbetaling af Gager og Lønninger i Finantsaaret 1859—60, der har man isfor ansat en Tonde Byg til 4 Rd., og iaar ansætter man den samlede Pris, som kommer ud for de 4 Sædarter, Hvede, Rug, Byg og Havre, til den samme Pris; altsaa det, som isfor blev anseet for tilstrækkeligt til Dyrtidstillæg, det har man iaar, da Dyrtiden ikke længere er tilstede, nedsat endnu med en Rigsdaler, og derved skaffet et Tillæg tilveie, som efter min Betragtning ikke er rigtigt under de nærværende Forhold, da Statteevnen er ringere, Arbejdslønnen er mindre og Dyrtiden ikke tilstede. Hvis altsaa det Endringsforslag, som er stillet af endeel Medlemmer, og som jeg anseer efter de nærværende Tidforhold at gaae endog noget videre, end der med Billighed kunde forværes, — hvis det ikke bliver vedtaget, saa maa jeg stemme imod Loven, uden Hensyn til hvad Overenskomst der ellers maatte være tilveiebragt, og uden Hensyn til hvad Følger en saadan Stemmegivning kunde have.

J. A. Hansen: Med Hensyn til hvad den ærede sidste Taler yttrede, skal jeg gjøre ham opmærksom paa, at naar man, som jo Tilfældet er i indværende Aar, maa for et enkelt Aar give en Lov, som hyder Embedsmændene et vist Tillæg til de for Diebliffet normerede Gager, saa maa man, ligesom de tidligere

Gange, naar man har maattet give en Lov for et enkelt Aar, gjøre sig en nogenlunde klar Forestilling om, hvilket Tillæg man anseer passende, og derefter indrette Satserne. En anden Sag er det, naar man kommer til at give en vedvarende Lønningslov, thi der indretter man Lønningsatserne i et passende Forhold til den Sædberegning, man indfører, for derigjennem at opnaae en foranderlig Lønning, efter som de foranderlige Conjuncturer indtræffe. Her er imidlertid kun Tale om en Lov for et enkelt Aar, og da det jo ved denne har været Forslagsstillerne's Mening at forskaffe Embedsmændene et Tillæg til deres normerede Gager omtrent af samme Størrelser som det, de have faaet ved de foregaaende Love, der ere givne for enkelte Aar, saa kunde man ikke iaar beholde Bygget til en Gjennemsnitspris af 4 Rd., men maatte optage en anden Beregning. Nu have vi valgt den foreliggende, og jeg troer virkelig, at den ærede Taler maa indrømme, at naar man iaar sætter Gjennemsnitsprisen af de samlede 4 Sædarter til 4 Rd., medens man isfor regnede Bygget til 4 Rd., saa have de forandrede Kornpriser, der finde Steed iaar i Sammenligning med isfor, gjort, at Tillæget uagtet denne Forandring omtrent vil blive det samme, som tidligere. Dersom vi vare bleve staaende ved hvad der blev vedtaget isfor, saa vilde man ikke ifølge dette have kunnet skaffe Embedsmændene et saadant Tillæg som det, de nu ville faae efter Lovforslaget. Vi maatte altsaa gjøre en Forandring, og den Forandring, vi have foretaget, har det for sig, at man for Diebliffet er kommen overeens om at følge det samme System i de almindelige Lønningslove. Idet man altsaa har troet at kunne forene to saadanne Fordele, at skaffe Embedsmændene for næste Aar et ligesaa stort — ikke større — Tillæg som det, de have faaet i de foregaaende Aar, og tillige i denne Lov at kunne faae fast en Anvendelse af det System, man er kommen overeens om at optage i de almindelige Lønningslove, har man havt to meget vigtige Grunde til at indføre denne Bestemmelse i Loven. Den ærede Taler vil altsaa see, at den Omstændighed, at man i den foreliggende Lov har taget de 4 Sædarter og regnet Gjennemsnitsprisen deraf til 4 Rd., medens man isfor tog Byg